

Pesta 4/16 iuliu.

Va eși în fîa-cașe duminica. | Redact. : strad'a palăriei nr. 7.

Nr. 27.

Anulu VII, — 1871.

Pretulu pe anu 10 fl., pentru Roman'ă 2 galbeni.

Epistole literarie.

I.

Iubite frate!

Se pare, cî timpulu, acestu creatoriu si distrugatoriu eternu, voiesce sê ruineze chiar si aceea ce a construitu esperinti'a omenesca in cursu de mii sêu pôte si milióne de ani.

Nu-i fantasía ce voiu sê vorbescu, este o góla si trista realitate.

Inca de mici audîmu din filosoff'a poporului, cî „tacerea este ca mierea.“

Acêsta macsima cu atâtu trebue sê fia mai vechia si mai probata, cî-ci abié este vre-unu poporu la care sê n'o aflâmu esprima in modu scurtu, proverbialu; ér unele popóre dîcu, cî „tacerea este aur.“

Dar me vei întrebá, cî ce am eu cu *tacerea* aici? — Asiu voi sê nu am de a face nimicu cu ea, dar adu-ti a minte, frate, cî mi-ai dîsu, cî de o diumetate de anu am tacutu ca mormentulu.

Ai deplina dreptate! In acêsta justa imputare, nu potu aduce nici o scusa, am inse o mangaiare. Scfi care? — cî si altii au tacutu ca si mine, si pôte chiar de aceia, cari cu 70 de percente au mai pucinu dreptu a tacé decátu mine.

Toti au tacutu si tacu de unu timpulu lungu; tacu in politica, tacu in literatura, tacu in tóte; firm'a timpului actualu este la noi *tacerea*. Pentru-ce óre sê fiu numai eu nebunulu sê intru in acestu *templu*, in aceste *catacombe* liniscite, si sê

conturbu pe cei ce dormu veghiandu sêu veghiêza dormindu?

Rumpendu in fine totu-si tacerea, nu aflu obiectu mai demnu de tratatu decátu *tacerea*.

Unde vremu s'ajungemu noi óre cu *tacerea*?

De unu timpulu lungu tacemu in tóte. Mi-este frica, cî vomu patf ca celu-ce a dormitu 300 ani, si candu s'a desceptatu si s'a dusu in cetate sê-si cumpere ceva de mancare, n'a cunoscutu si nu i-a primitu nime monetele.

Lasu la o parte politic'a, care n'a fostu nici odata placerea mea, si vorbescu de literatura, care este mai pucinu amagitória, de si mai ingrata.

Unu tîpetu de dorere patrunde din tóte partile: cî literatii betrani si cei mai pucini betrani au amutitu, ér cei tineri nu s'au nascutu inca.

Totulu a intielinitu, si nu audi fara din candu in candu unu sunetu ragusítu, care trece indata precum a venitu; apoi si ce audîmu nu-i nimica nou, decátu totu reminiscintie vechie, sêu nisce echouri resfrinse nu scíu de pe unde din nisce vâi straine.

Asié este, nu potemu negá.

Dar si aici, ca in totu loculu, efectulu trebue sê-si aiba caus'a sa.

Sê cautâmu sorgentulu acestui morbu omo-

ritoriu, si mai antâiu sê cercâmu a-lu remediá, si de siguru efectulu inca va fi altulu.

Ce prospecte are la noi unu literatu? sê ni punemu man'a pe anima, sê cautâmu la trecutulu si la presente si apoi sê respundemu, câ prospectele lui nu sunt decâtu *o miserabila vegetare, desperarea, o mórte trista si timpurá*.

Spuneti-mi cum au traitu si au moritu: Sincai, Miculu, Muresianu, Barnutiú s. a.; spuneti-mi cum se afla asta-di celebrulu nostru poetu Bolintineanu? Se va aflá óre in ceriú seu in iadu vre-unu cuventu, care sê póta esprime aceea ce va simtí poetulu candu elu in fine a ajunsu acolo, ca sê-si venda bibliotec'a, paradisulu seu, pentru ca sê nu móra de fóme.

Unu adevératu literatu, unu adevératu fiu alu museloru, nu póte sê nu fia totu odata si flagelulu de focu alu vitiuriloru, alu siarlata-narielorú, tradârilorú, a totu ce este sceleratu si veninosu in societate.

Ei nu potú fi nici odata adoratorii *vitiiloru de aurú*, laudatorii minciunii, lingatori de mani, ei nu potú sê aiba natur'a amfibieloru ca sê traiésca si in apa si pe uscatu.

Ce sunt urmâriile? Nimicu mai pucinu si mai placutu, decâtu câ ei sunt cei urgisiti, cei persecutati pana la estremu.

Aceste sunt la noi prospectele pe campulu literaturéi. Vítoriulu literatiloru este depinsu cu colórea mortii. Câti voru fi acei nebuni, cari cê-si iute de sine si de ai sei si sê intre de víi in aceste catacombe, pe a caroru portalu stá scrisu cu litere colosale:

Lasciate ogni speranza voi che entrate!

Éta, frate, de aici mi-esplicu eu tacerea adanca, in care s'au cufundatu cei mai betrani, si temerea celoru tineri de a-si aruncá viéti'a in man'a unui vítoriu care are tóte calitâtile unui monstru infioratoriu.

Acésta tacere inse n'o mai potemu numí ca mierea, ci amara ca paharulu mortii.

Éta cum a schimbatu timpulu filosofí'a poporului!

Pentru a nu lasá ca acésta cangrena sê apuce mai departe, — ómenii seriosi trebuie sê cugete la o remediare, care este cu atâtu mai usióra, câ-ci nu trebuie s'o inventâmu noi, ci sê ne uitâmu cum au facutu si facu alte natiuni?

Sunt dóue-dieci de ani, de candu in totu anulu s'a colectatu pe totendenea candu pentru fondulu óre-unui diuariu, de alu carui capetu acum nu se mai scie, candu pentru o scóla pentru care nu s'au mai nascutu inca invetiatorii, candu pentru vre-unu monumentu, pentru care

inse se vede câ Ddieu si-a uitatu si n'a creatu inca pétra, candu pentru vre-o comuna calicita in numele dreptâtií, despre care inse nu se mai aude nimicu, — se vede, câ inca nu scíu ce nume sê puna la nóu'a comuna, — sunt dóue-dieci de ani dícu de candu s'au totu adunatu la sute si mfi pentru o suma de fonduri sciute si nesciute, si cu tóte aceste abié ne-amu alesu cu dóue fonduri, alu teatrului si alu Asociatiunii, cari scímu câ sunt si câ merita totu sucursulu.

Déca sumele cele multe, cari s'au innecatu fara urma, s'aru fi adunatu in unu fondu pentru ajutorarea scriitoriloru, asta-di n'amu stá amortíti unde suntemu, si scriitorii n'aru fi epusi la sórtea la care sunt.

Dar ce nu s'a facutu inca, trebuie sê se faca. Si déca facia cu fundatorii de pana acum amu fostu pré usioru-credietori, de aici inainte trebuie sê fimu cu atâtu mai scrupulosi, pentru ca sê nu mai semenâmu in pamentu secu, ci la tóte fondurile sê avemu organizarea si sigurantia, ce ni-o ofera cele dóue fonduri susu numite.

Acést'a este ameliorarea materiala a scriitoriloru.

Acést'a inse nu este inca destulu. Scriitorii trebuie sê aiba inca si unu ajutoriu moralu, care adese-ori face mai multu decâtu celu materialu.

Ori ce scriitoriu pasiesce in publicu cu o temere, cu o sfiéla, care numai elu o scie. Elu scrie adi, elu scrie mane, publica mai intr'unulu, mai in celu-alaltu diuariu; ascépta adi, ascépta mane, ca sê véda câ óre cum lu-va judecá publiculu. Trecu 3, 4, trecu 10 ani si mai multu, si elu nu scie inca cum stá facia cu publiculu, decâtu a audítu ici cólea ocasionalu, câ unii i facu complimente, câ scrie atâtu de bine, altii cârtescu a supra lui asié catielesce, pe furisiu ici si cólea, dar fara sê aiba curagiulu a esí in publicu.

Scriitoriuulu pe cei d'antâiu i tiene séu de lingusítori séu ómeni gentili neresonabili, ér pe cei din urma de latratori la stele.

In acésta situatiune nici calda nici rece, scriitorii inca langezescu din anu in anu, si terminéza ca unu riu ce se perde in nesipu, si din nefericire acést'a se intempla mai adese ori cu scriitori talentati; ér din contra diletantii si cârpacii esplica indiferinti'a publicului in favorulu lorú. Logic'a lorú este, câ déca publiculu tace — consimte.

Remediulu acestui morbu moralu este critic'a, dar o critica rece, severa si instructiva.

Cu dorere trebuie sê constatâmu inse, c

În noi critic'a a încă este foarte puțin cultivată, și apoi și câtă se ivesce aici și cea, întielegu numai critic'a adevărată, aceea încă este mai totu-de-una rău întielesă. Celu criticatu și-o pră pune pe anima și suferă tacându, fără a cuteză sê-si arete motivele lui din cari a credutu că asié este mai bine. Celalaltu publicu supune criticeii motive personale, și astu-feliu se uita la ea sêu apaticu suspiciosu sêu iritatu.

Resultatulu este apoi pră naturalu și aici :
întunerecu a fostu și întunerecu remane.

Lucrurile mari în lume se facu prin încurajare, emulatiune și concurenția. Cine nu se uséza de acesti puternici motori ai vieții omenesci, remane totu acolo unde a fostu — în copilaria!

Acést'a este, frate, credința mea, dar o credința tristă.

Cu alta ocaziune ti-voiu scrie despre înfluența timpului actualu a supra scriitorilor.

Radu Nasturelu.

Dati-mi pace!

Dati-mi pace, s'am odihna,
Că-ci acuma-su obositu, —
Si 'nțetati de-a-mi pune vina:
Că-su — „pră môle si-amortitu....“

Sciti c'am fostu si eu „odata,“
Ca toti tinerii — „nfocatu,“ ...
Pentru o cauza santa drépta
Si viéti'a mi-asiu fi datu!

Am esitu în lumea mare
De-unu doru nobilu inflamatu —
Si-astadi vedu cu intristare
Că uritu m'am insielatu.

Am doritu cu preferinția
Totu ce-i nobilu, santu, frumosu, —
Si-acum vedu c'a mea dorinția:
„Nu e nici de unu folosu,“

Bani, avere și domnia ...
Aste facu în lume fumu,
Era omulu de-omenia
Adi se dice, că-i — „nebunu!“

Da, se dice, si firesce
Că acestia au cuventu,
Că-ci vedemu cum se muncesce
Chiar si omulu celu mai santu....

Ér' nemernicii cu-avere,
De si n'au nimicu în capu,
Se desmărda în placere
Si-si batu jocu de-unu invetiatu

Prin tradări și strimbetate
Încă multi se procopsescu,
Si vedi c'au antâietate
Ori si unde se ivescu....

Dati-mi pace dara mie,
Si lasati sê fiu uitatu:
Ca stejarulu din pustia,
Ce de-arsătia — s'a uscatu!

Sê nu scie nime, nime,
Că mai sum eu pe pamentu, —
Că-ci acuma pentru mine
E mai bine în — mormentu.

E mai bine sê nu scie
Lumea mare că mai sum....
Ca strajarul din pustia
Arsu de-unu fulgeru sê remanu!

Iulianu Grozescu.

Palatu si coliba.

— Novela. —

I.

— Alergati după elu mai repede! Prin-
dети-lu! — striga unulu dintre persecutori.

— Prindeti-lu! — amutia acelu canii. Elu
îndata va ajunge la apă, va trece dincolo, se
va ascunde între salce și lu-vomu scapă din
mana.

— Prindeti-lu, prindeti-lu! — amutia
canii.

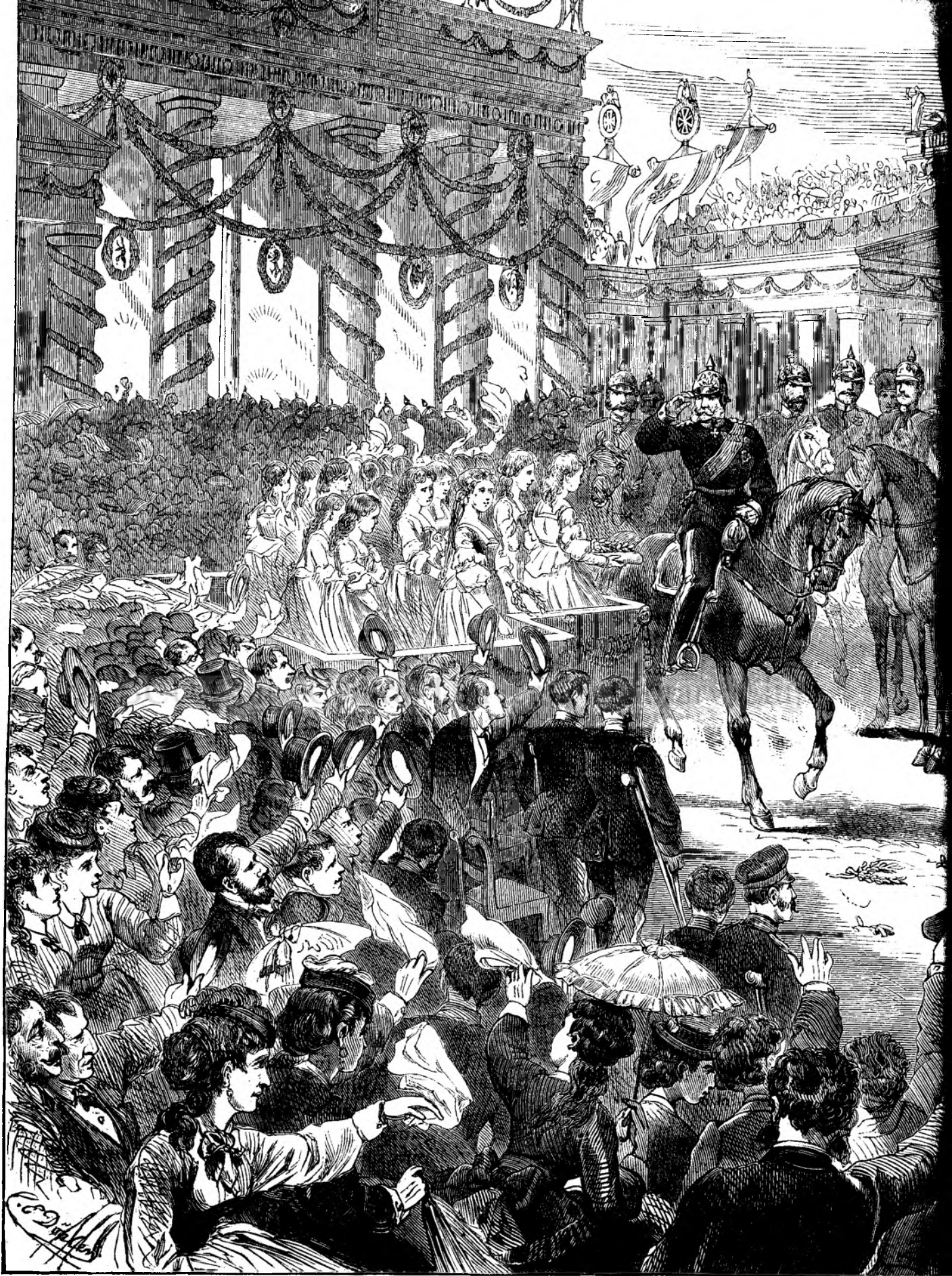
Persecutatulu fuge în ruptulu capului
preste tufe, preste răzore; vestmintele i le-a
ruptu crengile spiniloru de pe elu, calciunile i
le-a rosu bulgării, palari'a i-a rapitu ventulu.

E zdrentiosu, cu capulu golu și cu picio-
rele góle; fugindu lasa urme sangeróse.

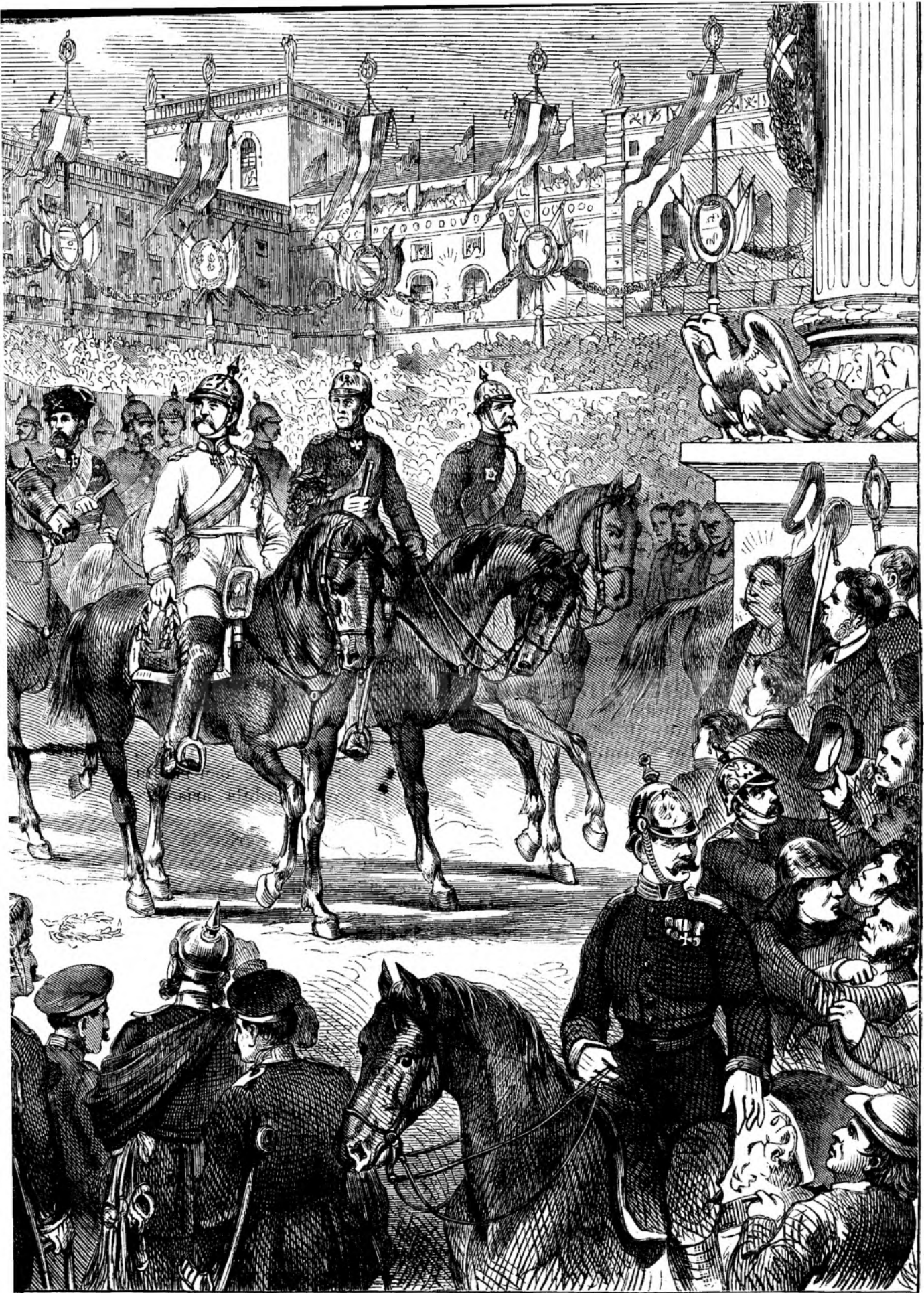
Ajunge sub unu razoru mai mare, stă în
locu, respira aeru și asculta. Aude latratulu
caniloru, simtiesce că-lu urmarescu; mai res-
pira încă odata din aeru, de-si umple peptulu,
și era o ie la fuga. Nu e departe apă, și de apă
salcile.

— După elu, după elu! — amutia perse-
cutorii canii.

Persecutatulu ajunge la locu netedu, la
pagisce, scaii nu-i musca picioarele, și spinii nu-
zmicescu zdrentiele. Si-fortieza ultimile pote

Berlin.

si nu fuge, ci sbóra catra apa. Dar si persecutorii se silescu.

Canii-lu ajunsera deja. Ceea ce crutiatu spinii inca pe elu, rupeau acestia. Unulu dintre persecutori — acel'a care amutià canii — inca l'a ajunsu; siovoesce sbiciulu celu cu trei crengi in aeru, si-lu plesnesce preste spatele góle. Trei riuri de sange rosiu dovedescu, cá lovitur'a a fostu nimerita.

Acuma nu numai piciórele sangerá; sangerá spatele, si i sangerá anim'a; — fruntea persecutatului inca asuda sange. Canii l'au incungiuratu pe dinainte, i stau drumulu.

L'a ajunsu si alu doilea persecutoru. Acest'a inca voiá sê-si faca detorinti'a, si-redicà sbiciulu susu si plesnì pe persecutatulu. O plézna a sbiciului l'a ajunsu preste umerulu dreptu, un'a i-a curmatu grumadii goli, si a trei'a i-a taiatu obradiulu dreptu. L'a nepaditu sangele pe totu-indenea. Canii lu-muscau, persecutorii lu-maltratau.

Elu a statutu pe locu punendu-si manile crucisu pe peptu, si radicandu-si ochii seci la ceriu.

A resuflatu un'a lunga, si a suspinatu do-
rerosu.

Cu manile si-a apesatu peptulu, ca sê-si inadusiésca in elu strigatulu; nu s'a audítu decâtu numai unu gemetu sfasfatoriu.

Persecutorii s'au folositu de paus'a acést'a; si invirteau sbiciurile in aeru pentru a dóu'a lovitura. — Inca o plesnire cu sbiciurile, si viptim'a cade la pamentu.

— Nu-lu loviti, caleiloru! Dati-i pace! Care lu-va loví inca odata, sê scia cá va luá pedépsa amara! — Strigà unu tonu sonoru din dereptulu persecutoriloru; cari si-lasa josu sbiciurile, si taceescu canii, apoi se uita in deretru cu uimire.

Persecutatulu a picatu la pamentu, — a lesînatu.

Canii s'au trasu de o lature, persecutorii cu palari'a la mana — la alta.

— Contés'a Alice! — dîce unulu.

— Vai de noi! — i raspunde celalaltu.

Indereptulu loru, adeca acuma intre ei, intre persecutatulu, persecutorii, si canii, stá unu calaretiu maiestosu; care a strigatu persecutoriloru sê incete cu maltratarea. Calulu erá albu si de fug'a cea rapede, ce a trebuitu sê o faca pumegá.

Calaretiulu erá femeia. Portá unu vestmentu lungu vînetu, care i stringea trupulu sub-tîre si se lasá pana josu. Pe capu portá palariá asîsderea vînetá cu péna alba, de pe care flu-

turá unu velu éra-si albu; in mana avea unu bastonu micu cu manunchiu de argintu.

Fati'a-i erá deschisa, lungarétia, ochii negrii, avea unu aeru aristocraticu. Fati'a-i esprimá unu amestecu de compatimire si indignatiune. Se uitá lungu la lesînatulu dinaintea ei; apoi si-intórse ochii spre persecutori si cu unu tonu aspru i intrebà:

— Pentru ce lu-persecutati? si din a cui porunca?

— Elu e fiu de iobagiu, si nu voiesce sê implinésca servitiulu domnescu; — raspunde unu persecutoru, — noi din porunc'a domnului nostru lu-persecutâmu, elu e iobagiulu domnului, are dreptu la elu...

— Cine sunteti, si cine e domnulu vóstru? — intrerupse calaretiulu pe persecutoriulu vorbitoriu.

— Noi suntemu argatii domnului Lidmany, care e domnulu tienutului acestuia, din porunc'a lui lu-vomu duce la curte, — si elu se apropiá de persecutatu, care zacea ca mortu la pamentu.

— Inderetru! — strigà calaretiulu catra persecutoriulu, care voiá a se propiá de lesînatulu de josu, — care va mai indraznî sê-si puna man'a pe elu, o sê patiesca reu.

Persecutorii s'au spaimantatu.

— Loculu acest'a pe care stati, — conu-
nuá eliberatoriulu, — e locu nobilu alu familiei mele, familia nobila aristocratica. Carati-ve!

Persecutorii cu palariiele la mana, cu capulu plecatu, s'au retrasu chiamandu-si canii. — Persecutorii si canii, séu mai bine dîsu canii, cá-ci toti au fostu cani, s'au departatu.

Se dîce, cá natur'a a une-ori smintesce form'a din afara a creatureloru sale. La multe animale li dá forma de omu, care omu are chiar insusîrile acelu animalu.

Asié pentru esemplu in societate affi vulpe, lupu, óie, mielu si cane sub masca de omu. Form'a din afara e de omu, dar interiorulu e animalu.

Asié si persecutorii acestia, nu se póte dîce a fi fostu ómeni, ci au fostu cani, in forma de omu. Ei au fostu mai rei decâtu canii!...

Canele e fidelu stapanuluí seu; canii sub masca de omu numai pana atunci sunt fideli, pana ce-i hranesce si-i platesce, — déca nu; — ei lu-musca si pe stapanu...

Calaretiulu nostru maiestosu s'a uitatu multu dupa cani, pana ce aceia au disparutu dupa unu radiatoru cu spini. Apoi s'a coboritu, de pe calu si l'a legatu de o salca din apropiare.

S'a dusu la apa, si-a udatu batist'a, apoi s'a rentorsu la persecutatulu lesînatu. A ingenunchiatu langa elu, a ascultatu câ mai respira óre? Nici unu semnu de viétia!...

— Sermanulu Iacobu!

Cu nafram'a uda i-a stersu sangele inche-gatu de pe fatia, cu man'a-i alba i-a netedîtu perulu de pe fruntea-i'nalta. S'a aplecatu aprópe spre elu, ca sê póta cetí de pe fati'a lui: — viétia ori mórte?...

Viétia! — Unu angeru si in mortu insufla viétia, si-lu descépta....

La atingerea manei móle, — lesînatulu si-a deschisu ochii. Erau tulburati, lancedi, ca la ómenii cari tragu de mórte. Candu a zaritu câ cine-lu grigesce, fati'a palida a rumenitu, pe frunte i-s'a trasu unu noru albu de sperantia. — — Apoi éra s'a intunecatu, si ochii s'a in-chisu....

— Sermanulu Iacobu! — eschiamà ea dáu'a óra.

Apoi ca si candu s'ar fi spariatu, a tremu-ratu in totu trupulu. Cu iutiél'a unei gazele sarí in picióre, fugí pana la calu si sarindu pe elu, sborà de a lungulu apei, pana ce disparú in desetulu salceloru.

Dóra s'a spariatu de fati'a unui mori-bundu?

Séu angerulu s'a indignatu de sine, câ a grigitu de unu pamenteanu! — — — Ah! nu — — —

L'a scapatu din man'a persecutoriloru, l'a scosu din gur'a caniloru si din gur'a mortii. L'a revocatu la viétia si i-a datu sperantia!

Domnedieu sê-i resplatésca!

Argatii si canii s'au rentorsu, — precum vediuramu, — fara viptim'a ce o persecutau. Dlu Lidmany asceptá pe balconu cu nerabdare resultatulu. Candu a vediutu apropiarea loru, si-a ineretîtu fruntea, si-a imbuldîtu inainte buzele gróse, si a murmuratu:

— Miseii, nu-lu aducu.

Apoi candu se apropiara, elu ringí ca-tra ei:

— Déca in trei díle nu mi-lu ve-ti aduce, ori viu ori mortu, sê sciti câ vi va stá capulu unde vi stau piciórele si piciórele unde vi stá capulu!

Dupa aceste cuvinte aspre fati'a i se rosí ochii se unflara, si cu pasi repedi umblá in susu si in josu.

(Va urmá.)

Alesandru Onaciu.

Doine si hore poporale.

— Din Maramuresiu. —

XLIII.

Romancutia, drag'a mea,
Sufleteloru scumpa stea,
De canulu fati'a ti-am vediutu,
In grea bóla am caditu;
De candu ochiusiorulu teu
A lucitu in drumulu meu,
Stau pe locu ca vai de mine,
Nu me potu lasá de tine,
Câ ai fatia tinerea,
Nu me potu lasá de ea ....
Romancutia, draga dína,
Fia-ti mila dar de mine,
Câ-su reu farmecatu de tine!

XLIV.

Sê me vedu odata féta,
Dá-mi-asíu bumbii mei din lada,
Si averea din ograda;
De nu m'asiu poté platí,
Duce-m'asiu eu a slugí
Pe trei ani
La trei crai,
Si pe-unu anu l'a protopopu,
Sê fiu féta ér in locu.

XLV.

Fruudia verde de ciresiu,
Cum asiú fa' sâ me 'ntelnescu
Cu omulu care-lu iubescu?
Fruudia verde de alunu,
Cum asiú fa' sê me adunu
Cu omutiulu care-i bunu?

XLVI.

Lelitia cu flori pe sinu,
Candu te vedu eu me leganu;
Lelitia cu peru galbíu,
Candu te vedu, eu me mangaiu,
Candu te vedu sér'a la luna.
Anim'a mi se resbuna,
Candu te vedu sér'a la stele,
Tóta poteruti'a-mi piero.

XLVII.

Nici am casa, nici am mésa,
Nimica de ele-mi pasa,
Câ-ci am mandra de iubitu,
Sum bogatu si fericitu.
Feciorulu care iubesco
Are-unu sufletu ce doresce,
Si 'ntr'unu sufletu doritoriu
Zacu ascunse mái comori.

Culese de

Teodoru Michnea.

(Fine.)

S A E O N U

Portretulu unei femei perfecte

(N-nu.) Perfectiunea femeii nu constă în fati'a ei incantătoria, nu în luciarea ardietoria a ochiloru său în statur'a corespundietoria pe deplinu reguleloru de proportiune, ci constă în acea frumsetia, care o pôte pastră pana la mormentu, și fara care — ca fara o însusire sublima a spiritului, — o femeia nu pôte în adeveru cucerî.

E dreptu, că deca o femeia nu e frumosa, mai cu greu pôte desceptă atentiunea altora. Inse și o atare femeia are minte, are anima, pe cari prin cultura asié le pôte infrumsetiá, încatu aceia, cari vreu și sciú a pretiui valorea interna, mai timpuriu său mai tardiu se inchina loru. De cumva inse o femeia cu minte și anima culta ar remanê neobservata de unii, cari numai la estioru privescu, prin acést'a ea nimicu nu perde.

Sunt femei forte frumose, la cari privimu cu placere, inse abié schimbâmu cu dinsele câte-va cuvinte și-si perdu interesulu, fiindu că nu au spiritulu.

Sunt din contra femei mai pucinu frumose, și ele totusi cucerescu, pentru că de pe fati'a loru se revêrsa cultur'a de spiritulu și anima. Barbatulu realu mai multu pretiuesce atari însusiri, decatu frumseti'a estioru trecătoria.

Nu se pôte negá, că e unu avantajiu a posede pe langa frumseti'a interna și estioru frumosu, inse mai arare ori se potu aflá aceste unite, și si fara de frumsetia estiora se pôte face o femeia interesanta, deca se nisuesce a-si cultivá însusirea cea mai nobila și tinde la frumseti'a cea adeverata în intiesulu nobilu alu cuventului, adeca la perfectiune.

Frumseti'a femeii constă dara în priceperea deplina a chiamării sale și în nisuinti'a de a corespunde acesteia.

Femei'a culta și frumosa în interiorulu seu totu scie ce se tiene de cerculu seu, și de cumva în vieti'a practica esperieza, că i lipsosce ce-va cunoscintia referitória la sfer'a sa, lips'a acést'a o suplinesce prin studiu. Ea nu cunósce pedece în implinirea detorintieloru sale, și de cumva obvinu și pedece, aceste le delatura cu poteri indoite. Er deca ar fi suprinsa de pedece neprevedute, spre acarora delaturare nu posede destula fortia, presinti'a spiritului nici în casurile cele mai critice nu si-o perde, ci mai antâiu precalculéza cu tóta precautiunea urmările posibile și apoi se decide la fapta. Deca întrevinu casuri cari i conturba linisceca indatinata, starea lucruriloru nu o face și mai nesuferibila prin nerabdare, ci marimea necasuriloru o invinge prin rabdare. Femei'a culta, fara de a traí retrasa și fara de a incungiará coatingerea cu lumea, nu lasa a i se innegrí caracterulu prin usuratare și rateciru, ci avendu totu-de-una în vedere pusetiunea sa și pastrandu-si santulu simtiu de respectu, care-lu detoresce vertutii, nu cerca atari placeri, cari sê faca a-i rosí fati'a, și pentru aceea nimicu nu face fara precaugetare, totu-de-una cere sfatu de la mintea sa, fiindu că numai astufeliu se pôte ferí de rateciru.

În posesiunea unei sublimităti spirituale inca nu-si

uita de modesti'a care decoréza pe o femeia, nu se lauda cu ce nu are, ci cu deligintia de feru se nisuesce a-si însusí totu, ce trebue sê scia o femeia, ca sê póta corespunde chiamării sale în tóta privinti'a. Mintea si-o cultivéza prin cetirea de carti folositorie, cunoscintiele si-le inavutiesce, gustulu si-lu nobilitéza. Nu cetesce carti, cari tractéza numai despre moda, vanitate și cari atingu sensualitatea, ci se ocupa cu placere de lectur'a cartiloru, cari contienu cunoscintie despre detorintiele femeiesci și despre tôte detaiurile chiamării sessului frumosu.

Invetiandu din lecturele folositorie și din esperientiele facute în vieti'a, ea ar ratecí deca si-ar cercá chiamarea sa în ocupatiuni, cari cadu afara de sfer'a sa, femeia culta de si ar dorí în spiritulu seu unu cercu de activitate mai largu, — totu-si se multiamesce cu pusetiunea sa, și-si tiene de scopu principalu alu vietiei implinirea detorintieloru impreunate cu chiamarea ei. Si dupa ce nici în cerculu acestu mai angustu nu e lipsita de coatingerea cu lumea, de pretensiunile aceste referentie inca nu se uita, ci precum ea insa-si pôte pretinde respectulu cuvenitu de-la ori și cine, asié și dins'a trebue sê respecteze pe altii. Fatia de superiori, deca are de a face cu ei, e ascultatória, pe cei mai betrani i onoreza, catra binefacatori e multiamitória, pe cei de rangu mai innaltu i respectéza, — inse totu-de-una avendu în vedere demnitatea sa femeiesca, lingusirile le respinge, fatia de importinenti aspra, fatia de cei ce o vatema e indulgenta, cu unu cuventu femeia culta se nisuesce a observá legile domnedieiesci, civile și sociale.

În intiesulu strinsu alu cuventului femeia în adeveru culta e religiósă. Religiunea o considera de legatura santa între Domnedieu și omenime, și pentru aceea o onoreza cu simtiu adeveratu. Ea e aderinta principiiloru religiunii sale, catra cei de alta religiune e toleranta, nici despre o religiune nu vorbesce cu nerespectu și cu dispretiu.

Precum în cercurile private său publice, asié și în placerile său necasurile vietiei, ea e inspirata și condusa de vertutea femeiesca, în acést'a afla ea mantuintia și consolare. De aci inse nu urméza ca sê fia fanatica, fiindu că cu multu i este mai culta mintea și anim'a decatu sê fia atare. Placerile vietiei sociale nu le respinge, pentru că si afara de cas'a ei i este iertatu a cercá distractiune, inse sub conditiunea sê nu-si uite de detorintiele sale, fiindu că totusi pentru ea lucrulu principalu e famili'a și cerculu casnicu, și nicairi nu se pôte simti asié de bine și asié de liniscita, ca în giurulu familiaru. Femei'a cu multu e mai ocupata în cerculu familiei, decatu sê se póta urí, și de si pentru varietate i este ertatu a cercá distractiune afara de cas'a sa, totu-si ea are sê se reintórne acolo, unde prin activitate și iubire adeverata trebue sê se nisuiésca a consolidá legatur'a aurea, caria esiste între ea barbatulu seu și famili'a ei.

Femei'a culta deca prin calitătile sale nobile a captivatu mintea și anim'a barbatului seu nu numai în primele mominte ale amorului inflacaratu, ci în totu cursulu vietiei pana la respiulu din urma pôte ferici

pe consociulu seu. Fiindu ea cu barbatulu seu o anima si unu sufletu, si in simtiu sunt uniti si pentru aceea se nisuesce, ca simtirile si cugetarile, cari a une ori diverghéza, prin amabilitatea desvoltata din dî in dî sê le tiena in ecuilubru, ca asié nici cea mai mica disar-mornia sê nu li conturbe armori'a sufletésca; pentru că femeia culta fórte bine scie că de multe ori din nesce lucruri bagatele — la prim'a vedere, mai tardîu se esca discordie neplacuta, cari nu numai causéza recél'a a-nimeloru, ci amenintia cu periclu si viéti'a conjugala.

Femeia culta dintre tôte clenodiele sale cele mai pretiose, virtutea si curatieni'a sa femeiesca si-le pas-tréza cu cea mai mare jalusi'a. Si fiindu-câ nici o re-latiune mai nobila fara confidintia nu pôte sustá, ma fara acést'a neci unu feliu de fericire nu ni potemu intipui, femeia culta nu are neci unu secretu inaintea barbatului seu si pentru aceea nu dâ ansa prin nimica prin ce s'ar poté clatiná confidintia consociului seu catra dins'a.

Acést'a e in miniatur'a portretulu unei femei, care tinde la perfectiune femeiesca.

Despre alte calitáti si detorintie ale femeii, precum si despre femeia, ca despre muma, cu indul-ginti'a onorabileloru cetitorie vomu vorbi cu alta o-casiune.

Curierulu modei.

— *Pesta 13 juliu.* —

Nici in sesonulu de primavéra, nici in celu de véra, nu s'a ivitu in moda ce-va stramutare mai remar-cabila. Numai decoratiunile se schimbata, si croirea tunicei trecu prin óre-si-cari metamorfóse.

Intre stofele destinate pentru díle mai calduróse joca mare rolu foulardulu si mollulu brodatu. Din aceste materie se facu pré frumóse toalete de véra.

Elegantia insotita de simplicitate, e parol'a dílei in moda.

— Ce haina vei imbracá pentru balulu de mane séra? — intrebá o juna copila de amic'a sa.

— O haina pré simpla, de totu alba.

Amic'a intrebátoria inse nu para a fi multia-mita cu acestu respunsu, si se uitá cu unu felu de du-bietate la multimea de dinte, pantlice etc., de cari erau acoperite tóte mobilele amicei sale, si cari tóte nu pré denunciau multa simplicitate.

Sê ne uitámu dara si noi la o asemene toaleta *sim-pla*. Acést'a e facuta din moll albu si ieftinu, de 16 fl. Partea de josu e decorata cu nóue inesteture mici, la cari se adaugu nesce „intrepuse“ de dinte. Tunic'a lunga si larga e decorata cu dóue síre de inesteture cu dinte. Spacelulu din laintru e facutu din batistu finu, cu brodaria bogata, si asié mai departe. Admirabilá simplicitate!

— Si câtu ti-a constatu acést'a toaleta? — in-trebá in diu'a urmatória curios'a de susu pe ami-c'a ei.

— Numai 50 fl., câ-ci am cosutu-o eu.

Ast'a merse a casa, si-cumperá de tóte, si si-cosu si ea unu vestmentu de balu, care i constá 12 fl., câ-ci ea nu cumperá atát'a gramada de moll si dinte, nu-si facu atâte inesteture si alte decoratiuni.

In balu se presintara ambele. Ast'a din urmá erá viala, si-petrecea de minune bine, — cealalta inse deveni morósa, câ-ci in dantiu cavalerii i calcara hai-n'a, si toalet'a pompósa in scurtu deveni spintecata, si

se facu zdrentie. Ast'a neplacere intr'atát'a a alteratu-o, încátu abié la unu-spre-diece óre s'a si dusu dimpre-una cu muma-sa a casa, — ér cealalta si-a petrecutu pana demanéti'a. Toalet'a ei, intru adeveru simpla si scurta, remase necalcata.

CE E NOU?

*** (*Tinerimea romana studiósá in Pest'a*) — precum deja amintiramu — a formatu unu comitetu pentru a lucrá pe timpulu ferieloru in interesulu fon-dului teatrului natiunalu si alu academieí romane de drepturi. Acestu comitetu a indreptatu unu apelu catra intrég'a junime romana studiósá; apelulu se incheia asié: „Ve invitámu deci, fratiloru, ca sê faceti si voi ceea ce a facutu tinerimea romana de la universitatea pestana: sê instituiti societáti a nume pentru a dá mor-almente mana de ajutoriu comiteteloru incredintiate cu realizarea ideiloru „Academia romana de drepturi“ si „Teatru natiunalu romanu.“ Sê vi imprimati aceste idei in animele vóstre si sê vi impuneti obligamentulu reciprocu, câ atátu in timpulu ferieloru, candu toti ve reintórceti la vetrele si caminele parintesci si veniti in contactu cu poporulu, câtu si cu alte ocasiuni, pe unde veti amblá si petrece, veti luminá poporulu despre impo-tantia si urgintea loru necesitate; i veti vorbi la anim'a si simtiulu romanescu; ve veti pune apoi in cointielegere si cu alti inteligenti si fruntasi onesti; cu unu cuventu, veti indemná la contribui si oferte be-nevole, multu pucinu, care din câtu are. Cu colectarea contribuiriloru tinerimea nu se va insarciná, ci ea va avé numai sê indice locul, câ unde se potu depune, si adeca, unde nu va reesi a infintiá unu comitetu anu-mitu, la antistia comunala séu preotulu localu, cari se voru insarciná cu tramitarea loru la loculul destina-tiunii, la comitetulu Asociatiunii transilvane in Sibíu, respective la comitetulu pentru teatru natiunalu ro-manu in Pest'a. Acést'a este rolulu nostru, fratiloru, si la casu candu invitatiunea nóstra ar aflá resunetulu doritu si s'ar infintiá unde-va vre-o societate spre acestu scopu si in acestu sensu, ar fi consultu, ar fi bine a ne pune in corespundintia unii cu altii, ca sê ne indemnámu si imbarbatámu reciprocu, sê emulámu impreuna si sê lucrámu mana in mana si cu anima romana. (Adres'a notariului: Pest'a, Schützengasse, nr. 5.) Déca este adeveratu, câ natiunea, care are tineri-me, are vítoriu, atunci aideti, fratiloru, sê aretámu natiunii romane, câ ea are tinerime. Pest'a, 2 juliu, 1871. Pentru comitetu: Gabrielu Mihali jun., presie-dinte. Simeonu Margineanu, notariu.

⊙ (*In caus'a serbării de la Putn'a.*) Comitetulu centralu din Vien'a, pentru serbarea intru memori'a lui Ștefanu celu Mare, róga pe toti acei junii romani aca-démici, cari voiescu a concurge la serbare prin elab-orarea unei cuventári festive, ca sê bine-voiesca a-si inaintá elaboretele catra comitetulu centrale pana in 20 juliu a. c. Cuventarea festiva se va tiené inainte de depunerea urnei sacrative pe mormentu. Comitetulu ar dori ca sê se considere la elaborarea cuventării si urmatóriele puncte: 1. Cuventarea sê nu fia pré lunga; 2. Sê fia intr'unu limbagiu câtu se pôte de poporalu; 3. Sê fia concentrata in rolulu istoriculu natiunala alu lui Ștefanu celu Mare; 4. Sê accentueze in deosebi anulu 1470. (Putn'a, Unirea.); 5. Sê nu faca alusiuni intentio-nate la impregiuráile politice de adi. Comitetulu cen-

tralu va rogá pe trei literati Romani recunoscuti, ca sê bine-voiesca a compune o comisiune spre alegerea celei mai bune dintre cuventârile incurse. (Numele autorului in coperta sigilata, etc.) Sperâmu cum câ scopulu maretiu va indemnâ pe cele mai eminente poteri ale junimii romane academice a-si pune tributulu spiritualu pe atariulu radecatu de fratii sei intru memori'a marelui Romanu!

× (*Societatea de lectura a junimei din Beiusiu.*) Onorab. publicu romanu, interesatu de progresulu sperantiei venitoriului seu natiunalu, a cuprinsu totu-de-un'a cu amóre caldurósa modestele intreprinderi ale societâtii de lectura a tinerimei studióse de aici, si prin acést'a a incuragiatu pe membrii ei la continuarea desvoltârii lorú, i-a indemnatu la activitate mai intinsa. Atâtu acést'a incuragiare, câtu si apretiarea binevoitória a aspiratiuniloru june, manifestata la mai multe ocațiuni, a facutu, ca societatea nóstra sê-si tiena de detorintia placuta a-si aretâ in totu anulu fruptele nisuintieloru sale prin câte o productiune literaria publica. Deci si estu tempu s'a resolvitu a-si incununâ activitatea sa pr'intr'o productiune literaria, care o va arangiá in 23 iuliu st. n. dupa urmatoriulu programu: 1) „Miersulu lui Mihaiu“, esecutatu de corulu instrumentalu alu tinerimei, condusu de Victoru Manu. 2) „Cuventu de deschidere“ rostitu de conducatoriulu societâtii. 3) „La o ruina“, poesía de I. Lapedatu, dechiamata de T. Pelle. 4) „Arcasiulu“, poesía de Teutu, ari'a de Vorobchieviu, esecutata de corulu vocalu sub conducerea lui Mihaiu Ferlieviu. 5) „Misiunea Biharei in occidentulu Daciei“, disertatiune de Ioanu V. Barcianu. 6) „Trei floricele“, piesa natiunala esecutata de corulu instrumentalu. 7) „Movil'a lui Burcelu“, de V. Alesandri, dechiamata de Georgiu Sfârlea. 8) „Paseric'a“, de Bolintineanu, cantata de corulu vocalu. 9) „Romanulu constantu si Romanulu indiferent“, dialogu de Ioanu Cupcea si Virgiliu Tomiciu. 10) „Suspínulu“, de Filipescu, cantatu solo de Mihaiu Ferlieviu. 11) Jidovulu vitézu in resbelulu francesu“, satira de Simeonu Fl. Marianu. 12) „Miersulu ostasiloru romani“, de corulu vocalu. 13) Cuventu de inchidere, de conducatoriulu societâtii de lectura. 14) „Miersu natiunalu“, de corulu instrumentalu. Inceputulu dupa S. liturgia, in sal'a curtii episcopesci. Intrare gratuita. Sér'a la 6 óre se va arangiá petrecere de jocu in padurea orasiului. Venitulu acestei petreceri se consacréza in favórea „Academiei de drepturi.“ Intrarea la petrecere pentru una persóna 1 fl., pentru una familia 2 fl., oferte marinimóse se voru primí la cassa. Sperâmu, câ amórea, cu care ne-a spriginutu on. publicu romanu, va fi totu atâtu de caldurósa ca si pana aci, dreptu ce credemu câ, considerandu maretíulu scopu, ni va onorâ atâtu productiunea literaria câtu si petrecerea de jocu cu presinti'a-i stimata. Beiusiu, 7 jul. 1871. Pentru societatea de lectura a tinerimei gimnasiale: Teodoru Rosiu, prof. gimnasialu, conducatoriulu societâtii. Ioanu V. Barcianu, notariulu corespondintieloru.

△ (*Tinerimea studiósa rom. din Aradu*) s'a fostu pregatitu, ca in 11. iuliu a. c. sê inchiaia anulu de activitate alu societâtii sale de lectura prin o siedintia publica, ce voiá a o arangiá in paduriti'a orasiului. Cu acést'a ocaziune tinerimea avea de cugetu sê dée si unu balu, alu carui venitu curatu lu destinase pentru fondulu infiintiandei academie romane de drepturi. Dupa inchiarea nrului trecutulu primiramu inse inscintierea,

câ siedinti'a publica a studentiloru romani din Aradu s'a opritu, si câ in locul ei diletantii aradani aveau a represintá, in dñu'a si locul numitu, la 7 óre ser'a, comedí'a originale „Fet'a sub epitropu.“ dupa care erá sê urme apoi saltu si petrecere sociala.

= (*Adunarea Societâtii din Bucovina.*) Comitetulu societâtii pentru cultur'a si literatur'a romana in Bucovina a decisu, conformu cu §§. 13 si 20 p. 2 din statute, a se tiené Adunarea generala in Cernauti marti in 6/18 iuliu 1871, la 10 óre de demanétia, in sal'a magistratului. Subscripii, conchiamandu in poterea §. 17. Adunarea generala pe numit'a di, au onóre de a face onoratalui publicu respectuós'a invitare, ca sê binevoiesca a participá la acést'a Adunare. Programulu Adunárii va fi urmatoriulu: 1) Reportulu comitetului despre lucrârile sale in anulu 1870; 2) Incuviintiarea bugetului societâtii pe anulu 1871; 3) Discursuri si propuneri privitórie la interesele societâtii; 4) Alegerea de cincí membri ai comitetului, conformu §. 14, p. 1 si §. 18; 5) Alegerea comisiunii de trei membri spre cercetarea socoteleloru anului 1871, conformu §. 14, p. 6. Cernauti, in 8/20 iuniu 1871. Georgiu Hurmuzachi, presiedinte. Mihaiu Calinescu, secretariu.

= (*Institutulu notariateloru.*) Ministrulu de justitia magiaru a convocatu o ancheta spre a se consultá in privinti'a noului institutu alu notariateloru. Ancheta a ténutu pana acum dóue siedintie.

× (*Universitatea de Bucuresci*) a primitu de la d. Hilel, sunt vr'o doi ani, o frumósa donatiune de 100,000 franci. Aflâmu acum, câ la 15 octomvre venitoriu consiliulu academie a decisu sê se tiena concursu pentru alegerea a 4 juni dintre studintii facultatiloru de litere si sciintie, spre a fi stipendiati cu câte 2,500 franci pe anu si pe trei ani, ca sê-si termine studiile literarie ori sciintifice in strainetate, in Francia credemu.

|| (*Statistic'a avocatiloru in Ungari'a si Transilvani'a.*) In Ungari'a sunt de presinte 3490 de advocati activi si in Transilvani'a 240; proportiunea avocatiloru facia cu numerulu poporatiunii — in Ungari'a 11,117.623. In Transilvani'a 2,101.727 suflete — stâ deci astu feliu, câ pe fia-care advocatu cadu 3544 suflete. Cetatea Pest'a este cea mai abundante in advocati; ea numera 651 de advocati si are o impoporatiune de 200.476 suflete, adeca 307 suflete pe unu advocatu. Si mai binecuventata in acést'a privintia este cetatea Eperjes, carea, pe langa o impoporatiune de 10.772 suflete, numera 41 de advocati, adeca pe fia-care advocatu cadu numai 262 de suflete; din contra inse comitatulu Scepusiu are numai 2 advocati la o poporatiune de 128,956 suflete; va sê dica aici cadu pe unu advocatu 24,478 suflete.

§ (*Neerologu.*) Teodoru Montia, vice-notariu cottsú si june bravu din tinerimea romana din Aradu, luni in 21 iuniu (3 iuliu a. c.) fu petrecutu la eternitate intre dorerile adanci a le parintiloru, amiciloru si cunoscutiloru sei. Fia-i tierin'a usióra si memori'a binecuventata!

Literatura si arte.

∞ (*Reuniunea de gimnastica si cantári din Brasiovu*) a mai facutu la 2 iuliu o séra placuta cu petrecere de a nobilitá anim'a si gustulu. Se esecutá adeca spre placerea publicului: 1. „Imnulu primaverei“ de

Kreuzer. Choru de barbati. 2. Solo pentru soprano. 3. „Joculu zineloru“ de Jael, esecutatu pe piano. 4. „Viéti'a tiganiloru“ de Schumann. Choru de dame si de barbati. 5. „Despartirea“ de Abt. Solo pentru baritonu. 6. „Serenad'a.“ Quartetu duplu de Marschner. 7. „Blastemulu bardului“ de Esser. Solo pentru basu. 8. „Polca.“ Choru de dame si de barbati. Tóte esecutate spre multiamire.

* * (Dlu Mihail Velceanu.) preotu romanu in Dognasc'a, prefectur'a Carasiu, publica invitare de prenumeratiune la cartea sa intitulata: „Numa Pompiliu, alu doile rege dupa Romulu.“ Cartea va constá cam din 12—14 cóle tiparite. Pretiulu unu fl.

‡ (Revist'a sciintifica.) Nr. 7, anulu alu doilea, din „Revist'a sciintifica“ cuprinde: Cronic'a, de P. S. Aurelianu. Influinti'a ómeniloru de sciintia, — trad. franceze, de Gr. Stefanescu. Zeotecni'a. — Capr'a, de P. S. Aurelianu. Botanic'a. — List'a planteloru cultivate in gradin'a botanica din Iasi, de Dr. A. Fetu. Botanic'a articola. — Ananasulu, de P. S. Aurelianu. Architectura. — Despre midilócele de a combate umezél'a in constructiuni, de Grigorie N. Duca. — Fapte sciintifice diverse. Stampa. — Conservarea struguriloru.

= (Avisu.) Protocolulu sinodulu archidiecesei gr. or. din Trasilvani'a, tienutu in anulu 1871, dimpreuna cu actele acestuia a esítu de sub tipariu. Este de 12 cóle si costa 50 cr. v. a. exemplariulu. Se afla de vendiare la tipograf'a archidiecesana in Sibíiu.

Din strainetate.

* * (Doi juni romani de mare sperantia) au facutu la 27 juniu doctoratulu in filosofia si litere inaintea universitáti libere din Brusel'a. Acesti-a sunt dnii: I. Lapedatu, junele postu alu nostru si colaboratoru alu acestei foi, — si Dem. Laurianu, fiulu celebrulu nostru limbistu si istoricu. Felicitámu cu bucuria pe ambii si ne bucurámu de rentórcerea loru in midilóculu nostru.

‡ (Numerulu foiloru comunistice) pe timpulu domnirii comunei in Paris se urcá la 73, dar din unele aparura numai câte-va numere.

‡ (Negotiu trecatoriu.) Fotografiele, cari reprezinta devastárele comunistiloru in Paris, trecu de minune; in Angli'a si Americ'a s'au tramisu sute de mii de esemplarie.

‡ (Locuitorii din Strasburg) nici decátu nu se potu impacá cu fericirea ce li-o procurá poterniculu Bismarck, prin anesarea loru catra Germani'a. Intre dinsic si intre ostasii germani se escara deja mai multe atacuri sangeróse.

△ (O familia numerosa.) Fói'a catolica „Tribun'a“, ce apare in Brasili'a, in Rio-Ianeiro, publica din Pasca-Curra, dupa matricul'a botezatiloru, urmatóri'a curiositate: ací locuiesce o matróna betrana de 120 ani, deplinu sanetósa, atâtu fisece câtu si spiritualmente; a fostu sanetata de dóue ori, — din a dóu'a casatoria are o fétá, éra din cea d'antáiu 10 copii, parte fetiori, parte fete. Acesti 11 copii i-au facutu 117 nepoti, ér acesti-a 400 stranepoti; stranepotii au pana acum 300 copii, si acesti din urma (generatiunea a siesea) au produsu alti 80 de copii. Deci famili'a acestei matróné venerabile constá din 908 persóne, si fiindu cá dintre femei 135 sunt in stare binecurentata,

numerulu descendentiloru acelei betrane se urca in presentu la 1050 individi, de ambe secsele. La onomastic'a betranei s'au indatinatu a se aduná toti acesti-a in giurulu ei. In alte state, pentru ca sê se póta serbá asemene festivitáte, ar trebuí a se cere concessiune de la politia.

‡ (Stéwa Franciei straluce éra) in tóta splendorea ei. Norii cari o acoperise, se resfira cu incetulu si vederii se aréta éra-si icón'a unei natiuni illustre, carea, potinte prin avere si cultura, inaintédia cu pasi resoluti spre adeverat'a si deplin'a libertate la domnirea poporulu prin poporu. Patriotismulu si iubirea de libertate se intrecu si dau lumei uimite admirabil'a privelisce, câtu de iute potu aceste dóue vertuti civice a radicá éra pe unu poporu trantitu de la innaltímea sa prin cea mai cumplita catastrofa.

‡ (G. Grote,) celebrulu istoricu englesu, autorulu celei mai bune istorie elenice, ce esiste, a repausatu dupa o lunga bóla, in etate de 76 ani. Astu-felu cei doi corifei ai anticítáti elenice, ambii germani, Grote si Aug. Boeckh, lasa posteritáti dorerea si desperarea pentru investigatiunile culturai antice. Crud'a sórte lu-rapi, candu voiá sê doteze epoc'a nóstra cu o opera a supra lui Aristotele. Grote si Boeckh suht intre cele mai eminente spirite ale umanitáti.

Feliurite.

* * (Serbarea triumfului la Berlin.) Diu'a de 16 juniu va remané pentru totu-de-una scrisa cu litere de auru in istori'a Germaniei, cá-ci in diu'a acést'a a serbatu dins'a triumfulu ei a supra gloriósei natiuni franceze, care prin influintiele unui sistemu ticalosu, trintita la pamentu, fu silita a cumperá pacea cu unu pretiu enormu. Ei bine, sórtea a favoritu germaniloru; inse noroculu e schimbatiosu; cei de susu se dobóra, cei de josu se inaltia. Asié a fostu ast'a de candu e lumea. Sê ne desperámu dara in viótorulu Franciei! Catastrofa decursa fu pentru dins'a o lectiune aspra, din care credemu cá-si va trage invetiú pentru viótoriu. Cu câtu nimbulu Franciei a fostu mai mare, cuatátu este de respectabilu si contrariulu, care fu capabilu a intunecá pe unu timpu óre-care acelu nimbu. Sê ne intórcemu dara pe unu momentu la Berlin, si cu ajutoriulu ilustratiunii din interiorulu numerulu presinte sê privimu si noi — de si cu anim'a sfásiata — serbarea triumfului de aprópe. Nu vomu vorbí aice despre decoratiunea splendida a orasiului, despre nenumeratele tribune pentru privitori, si despre undularea poporulu, — vomu spune numai, cá cortegiulu triumfalu fu compusu din 40,000 de soldati. Imperatulu tienú mai antáiu revista militaria langa orasiu, insofitu de tóta curtea, si apoi se incepú intrarea. In frunte calariá renumitulu Wrangel cu oficierii, cari nu participara la resbelu; i urmara o multíme de corporatiuni, apoi — precum aréta si ilustratiunea nóstra — venira principele Bismarck, contele Moltke, ministrulu de resbelu Roon, dupa cari nemidilócitulu urmá norocosulu imperatu, si, in fine, o multíme de principi si princisiori, pe cari — Ddiu sê ni ierte pecatulu — nici de pe nume nu-i cunóscemu. Ceremoniele se terminara dupa miédia-di, la trei óre. Paguba, cá prussiani nu angagiara pentru conductulu de triumfu si pe Lebeuf! Ce bine i s'ar fi siediutu — ca urdótoriu — a merge in fruntea acestuia!

Glume si nu pré.

Mama: Eufrosina, de cei ai intrebuintiatu la a-luatulu acest'a siese óue? Si trei erau destule.

Fé'a: Te insieli, mama. Éta ce dice cartea: Ia din trei óue galbenusiulu, si din trei albusiulu. Apoi rei cu trei sunt siese.

Gâcitura de siacu

De Sabina Popoviciu n. Mitteru.

e-	ti'a	A-	cu	nu	gra!	t'a-mi	in
re,	'ntrea-	de-	niea-	tá.	cá	O,	A-
rar-	dui	te-	cer-	nulu	ama-	tai-	lasa
g'ai	ci-	spe-	Cá-ci	Por-	ba-	jun-	girea
mai	rea,	pier-	ri-	g ti	na	tan-	sci-
ca mi	stulu	n'o	in	dé	re,	remi,	a-ti
bi-	potu	De-	lea	viá	plangu	ni-	dumi-
De-	grea!	dim-	ve-	li-	ja-	ren-	éé

Se póte deslegá dupa saritulul calului.

Deslegarea gâciturii de semnu din nr. 23:

Frumosu e omulu, dómne, candu mîntea e regina.
Si simtiulu, ce ca sierpe, spre rele lu-inclina,

Supusu loialu si dreptu ;

Virtutea-atunci marétia, resare ca si-o flóre,
De bruma neatinsa la rumen'a-i cólore.

In fragedulu lui pieptu!

Muresianu.

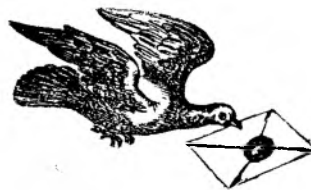

— E bine, Victoru, cum ti-place calulu meu? Asié dara, cá e bunu de calaritu?

— F—f—f—ór—te—te—te bu—bu—bu—bu—nu!

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele: Maria Iosofu n. Ioanovociu, Maria Tobias, Maria Ardeleanu, Eufrosina si Maria Grozescu, Valeria Bianu.

Post'a Redactiunii.

Clusiu. Dlul L. C. Din „Panteonulu Romanu“ pan'acuma a esítu numai unu tomu. Salutare.

Criciov'a. Dlul G. G. Noi n'amu primitu nimicu. Nu ne-amu tienutu competinti a reclamá baniu de la alta redactiune. Ast'a trebuiá s'o faci dta. Déca ai táatú, destulu de reu ai facutu.

Siomcuta. La dvóstre dara nimene nu scéie cátu consta „Familia“ pe diumetate de anu. Cáti se abonara de acolo la fói'a nóstra, toti ni tramisera 4 fl., in locu de 5 fl.

Dóue simbóle. Nu se póte publicá. Ast'a nu e poesía, ci o declamatiune politica. Apoi invétia-te a scríe poesii mai scurte!

Galati. Dlul Ph. Al. Cu nr. 7 nu mai potemu servi, — caus'a e cá amu primitu abonamentulu tardíu, candu nu mai avuramu esemplare complete, de óra-ce — necontandu la o partinire atátu de caldurósa — tipariram fói'a numai in 1000 de esemplare. Cól'a XIV din „Cavalerii Noptii“ s'a tramisu.

Chitidu. Dlul G. N. Din nr.ii (ceruti 20—40 din an. trecutú) amu adunatu si ti-amu tramisu ce s'a potutu. Nr. 29 lipsesce, asemene si diumetatea de cóla de la nr.ii 27 si 28. „Cavalerii Noptii“ s'a tramisu separatú, intregulu tomu I.

Bradú. Dlul A. F. Cartea s'a tramisu deja a dóu'a óra. Credemu, cá acuma a sositú.

Suplementu „Cavalerii Noptii“, tomulu IV, cóla XIV.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tiparimulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru, Nr. 9.